

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Fekete Tünde pártfogó ügyvéd (7621 Pécs, Jókai tér 13/B.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Monori Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Monori Tamás ügyvéd, 7621 Pécs, Jókai utca 25.) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt a Baranya Megyei Bíróságon indított perében a 2010. május 5. napján kelt 11.P.21.194/2009/22. számú ítélet ellen a felperes részéről 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 62.500 (hatvankettőezer-ötszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az 1994. december 28-án született felperes három hónapos korától szenved féloldali görcsös izomgyengeségben. A Mozgásvizsgáló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottság 2001. április 10. napján készült szakértői javaslata szerint a felperesnél a jobboldalt érintő tónusfokozódással járó mozgássérülés áll fenn, ép értelmi állapot mellett. A bizottság javasolta, hogy a felperes a 2001/2002-es tanévben kezdje meg tanulmányait a N-i Általános Iskolában, a testnevelés órákon vegyen részt, de az értékelés alól kapjon felmentést. Előírták a grafomotorika

fejlesztését (egyéni megsegítés útján), a felperes mozgásfejlesztését, illetve - segédeszközként - tenyértámaszos sín használatát.

A bizottság javaslatának megfelelően a felperes 2001 őszétől a N-i Általános Iskolába járt, és az első három évet ott végezte el. Külön fejlesztést nem kapott, tanulmányaiban a többi osztálytársával együtt gyorsan és jól haladt, lemaradása nem volt. Az általános iskola negyedik osztályát - a család időközbeni lakóhely változtatása miatt - már az alperesi oktatási intézményben kezdte meg. Tanulmányi eredménye a negyedik osztályban közepes volt, majd folyamatosan romlani kezdett, és a nyolcadik osztály első félévében csak elégséges-közepes volt. Különleges fejlesztést az alperesnél sem kapott, testnevelésből csak a nyolcadik osztályban mentették fel.

A felperes édesapjának szándéka az volt, hogy a felperes középiskolai tanulmányait a P-i Gandhi Közalapítványi Gimnáziumban, az Arany János Kollégiumi Program keretében folytassa. 2008. decemberében ezért felkereste az alperesi intézmény igazgatóját, tájékoztatta a felperes továbbtanulásával kapcsolatos szándékairól, egyúttal segítségét kérte a gimnáziumi felvétel feltételeként megszabott közepes tanulmányi átlag elérésében. 2009. április 27-én a G-i Közalapítvány Gimnázium és Kollégium tájékoztatta a szülőket, hogy a felperes felvételi kérelmét elutasították.

A Mozgásvizsgáló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottság a felperest 2009-ben ismét megvizsgálta. A 2009. október 1. napján kelt szakértői vélemény szerint mozgássérülése miatt sajátos nevelési igényű, ép értelmű tanuló, akadálymentesített környezetet nem igényel. Javasolták, hogy a 2009/2010-es tanévtől tankötelezettségét integráltan, annak a szakiskolának keretében folytassa, amelyet a szülők a bizottság által kijelölt intézmények közül kiválasztanak. Indokoltnak tartották, hogy a felperes testnevelés helyett gyógy-testnevelésben, illetve gyógytornában részesüljön, a készségtárgyak alól kapjon felmentést, tanulmányai során és a vizsgákon hosszabb felkészülési időt biztosítsanak számára, írásbeli beszámolókhöz segédeszközt (írógépet, számológépet) használhasson, illetve az írásbeli beszámolót szóbeli beszámolóval váltsák fel.

A felperes középiskolai tanulmányait a Mozgásvizsgáló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottság által ajánlott szakiskolák egyikében sem kezdte meg.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az egyenlő bánásmódhoz, ezzel összefüggésben az emberi méltósághoz való jogát, az oktatáshoz, neveléshez való alkotmányos alapjogát, illetve a gyermek nevelésének szabad megválasztásához fűződő jogot. A jogsérelem miatt őt ért hátrányok kiegyenlítéseként az alperest 8.000.000 forint nem vagyoni kártérítésben kérte marasztalni. Keresetében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes ismerte a Mozgásvizsgáló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottság 2001-ben született szakértői javaslatát, mert azt a N-i Általános Iskolából megküldték, illetve azt a felperes édesanyja is az alperes igazgatójának bemutatta. Ettől függetlenül is a felperes állapotának ismeretben az alperesnek magának kellett

volna a felperes vizsgálatát kezdeményeznie a Mozgásvizsgáló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottságnál. Amennyiben az alperes így jár el, akkor biztosíthatta volna számára az egészségi állapotához igazodó sajátos nevelési körülményeket, így tanulmányait megfelelő eredménnyel tudta volna elvégezni, megteremtve ezzel az általa választott középiskolában való továbbtanulás lehetőségét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, és marasztalta az elsőfokú perköltésben. Határozatának indokolása szerint az alperesi iskola pedagógusai a Mozgásvizsgáló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottság szakértői javaslatát nem ismerték, mert azt részükre a N-i Általános Iskola nem küldte el, és a felperes szülei sem mutatták be. Az alperesnek a felperes sajátos nevelési igényét megállapító okirat nem volt a birtokában, ebből következően a közoktatási törvényben előírt rehabilitációs célú foglalkoztatási kötelezettségének nem tudott eleget tenni. Olyan körülmény pedig a felperest tanító pedagógusok tanúvallomása szerint nem állt fenn, amely a felperes esetében a szakértői vizsgálat kezdeményezését indokolta volna. Tanulmányi eredménye hosszabb ideig képességeinek megfelelő, közepes rendű volt, amely a későbbiekben is csak azért romlott, mert tanulmányait elhanyagolta, és szülei - munkahelyi elfoglaltságaik miatt - kevesebb figyelmet fordítottak rá. A sikertelen középiskolai felvételi oka pedig a gyermek nem megfelelő tanulmányi eredménye volt, illetőleg az a körülmény, hogy a G-i Közalapítvány Gimnázium és Kollégium nem integrál mozgássérült tanulókat. Ezen okok egyike sem áll azonban okozati összefüggésben az alperes magatartásával.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett, amelyben annak megváltoztatását és keresetének teljesítését kérte. Álláspontja szerint neki, mint sajátos nevelési igényű gyermeknek joga van ahhoz, hogy különleges gondozás keretében, az állapotának megfelelő konduktív pedagógiai ellátásban részesüljön. Ez a joga azáltal sérült, hogy az alperes az általa is tudott mozgássérült állapota ellenére nem kezdeményezte a Mozgásvizsgáló Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottságnál a szakértői vizsgálatát. Mozgássérült állapota az íráskészségére is felismerhetően kihatott, nehezebben és lassabban ír, az írást igénylő feladatok elvégzéséhez több időre van szüksége. Az a körülmény, hogy sajátos igényeinek megfelelő segítséget, könnyítést nem kapott, közrehatott abban, hogy a tanulmányi eredménye elmaradt attól, amit szellemi képességei alapján - a neki jogszabályok szerint járó segítség biztosítása esetén - elérhetett volna.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 30.§-ának (1) bekezdése szerint a sajátos nevelési igényű gyermeknek, tanulónak attól kezdődően van joga arra, hogy különleges gondozás keretében állapotának megfelelő pedagógiai ellátásban részesüljön, hogy igényjogosultságát megállapították. A képzési kötelezettségről és a pedagógiai szakszolgálatokról szóló 14/1994.(V.24.) MKM rendelet 12.§-ának (1)

bekezdése értelmében a sajátos nevelési igény fennállásának vizsgálata és megállapítása az Országos Szakértői és Rehabilitációs Bizottság hatáskörébe tartozik, amely szakértői vélemény formájában foglal állást egyebek mellett az igény fennállása tekintetében. A szakértői vizsgálat a szülő kérésére, illetve egyetértésével indul, aki a szakértői vélemény készítését bármikor kérheti. A (3) bekezdés szerint a közoktatási intézmény kötelessége az, hogy amennyiben megítélése szerint a gyermek szakértői vizsgálata szükséges, behívja a szülőt, és az indok közlésével javasolja a szakértői vizsgálaton való részvételt, tájékoztatva őt a vizsgálatok eredményei alapján lehetséges következményekről.

A fellebbezés kapcsán tehát abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes mozgásszervi betegsége alapot adott-e annak felismerésére, hogy sajátos nevelési igényű lehet, és különleges gondozás keretében jobban fejleszthető.

Azt az elsőfokú bíróság a perbeli bizonyítékok okszerű értékelésével, helyesen állapította meg, hogy a N-i Általános Iskola nem küldte meg az alperesnek a rendelkezésére álló szakértői javaslatokat, és a felperes által az sem bizonyított, hogy azokat édesanyja a beiratkozáskor az alperesnek bemutatta. Ezek a szakértői javaslatok a sajátos nevelési igény minősítését egyébként sem mondták ki kifejezetten. A 2001. április 10-én kelt javaslat nem állapít meg súlyos mozgáskorlátozottságot, a testnevelés órákon való részvételt is javasolja, az értékelés alóli felmentéssel, és a tanulási képességet illetően csak a grafomotorikai képességet ítélte a felperes életkora alattinak, amely fejlesztésre (egyéni megsegítésre) szorul. Ezt a segítséget a felperes még a N-i Általános Iskolában megkapta. E.J-né, az alsó tagozatos tanítója az első és második tanévben az írásban kiemelten segítette, a továbbiakban azonban erre nem volt szükség, mert elmaradása a felperesnek az osztálytársaihoz képest már nem volt.

A felperest a magasabb osztályokban oktató pedagógusok sem észlelték, hogy a felperes írása a többiekénél lassabb lenne, az olvasási és általában az értelmi képességét pedig a fizikai állapota nem befolyásolta, az mindvégig átlagos volt. Különleges gondozási igényt sem a felperes, sem a szülei nem jeleztek, és ilyet a pedagógusok sem tartottak indokoltnak. Az alperes nem szerepel a mozgáskorlátozottakkal foglalkozó intézményi jegyzékben, ezért az ott dolgozó pedagógusoknak megfelelő gyakorlatuk sem lehetett annak megítélésében, hogy a felperes olyan sajátos nevelési igényű lehet, aki különleges gondozás keretében fejleszthető. A felperes ennek megfelelő pedagógiai ellátásra való jogát vagy más személyhez fűződő jogát tehát az alperes nem sértette meg.

A másodfokú bíróság mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek mértékét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja,

(5) és (6) bekezdése, valamint 4/A.§-ának (1) bekezdése alapján állapította meg. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjára vonatkozó rendelkezés a Pp. 87.§-ának (2) bekezdésén alapul. A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a költségmentességről szóló 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2010. november 25.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. bíró